

HÖGAKTUELLT

Personaltidning för HÖGSKOLAN I GÄVLE Nr 3 APRIL 2000



Fest för BM-institutionen

I mars välkomnades Högskolans nyaste institution till gemenskapen. 250 personer samlades till mat, underhållning, dans och samtal.

Sid 7

”Era argument stämmer inte!”

I förra numret av HA skrev 22 lärarutbildare ett upprop om en förändrad lärarutbildning. Den är otidsenlig, hävdade de. Nu får de mothugg från flera håll.

Sid 4–5

HiG har fått nya prefekter

Lennart Öhlund heter den nye prefekten på Institutionen för utbildningsvetenskap vid HiG. Två obebyggda sommarstugor är ett av hans fritidsintressen.

Sid 6

Högaktuellt

Personaltidning för
Högskolan i Gävle

Ansvarig utgivare:
Lars Söderberg,
informationschef

Grafisk profil:
Informations-
avdelningen vid
Högskolan i Gävle

Redaktör:
Ove Wall
e-post: owl@hig.se

Text och bild:
Ove Wall

Produktion:
TETHA

Korrektur:
Gabiella Brandon-Cox

Tryck:
Westlund & Söner
1 000 ex.

Nästa nummer:
26 maj
Manusstopp:
4 maj
Debattstopp:
8 maj

Omslagsfoto:



Integrationsfesten för
Institutionen för Byggd
Miljö, BM, i mars lockade
omkring 250 personer.
Välkomstdricken
serverades utanför
Valhall.

Foto: Ove Wall

Vi står inför ett ödesbeslut

Jag har tagit en liten titt tillbaka på vad mina ledare i tidningen handlat om detta läsår. Det har varit om konsten att bygga en högskola – reflexioner mot bakgrund av den nyss beslutade visionen för Högskolan. Sedan hur förslagen i budgetpropositionen ger oss förutsättningar för att ta ett steg in i visionen. Därefter funderingar kring hur vetenskapsområden och hur vi är organiserade hänger ihop.

Under våren har jag tagit upp Tillväxtavtalet och dess möjligheter att skapa förutsättningar för att nå våra mål. Därefter handlade det om det allra viktigaste i den utveckling vi nu är mitt uppe i, nämligen att alltid ha kontroll på kvaliteten.

Det är en mycket spännande process vår högskola genomgår, och den kräver många betydelsefulla ställningstaganden.

Mycket är nytt, vi ska omvandlas från en högskola där utbildningen varit den största verksamhetsgrenen till en högskola med målet att öka forskningen till att – i första hand – vara 25 procent av vår verksamhet. Läggs därtill, och det är nytt för alla, att vi måste finna former för att samverka med det omgivande samhället.

GEMENSAM UPPFATTNING

För att tillsammans kunna fatta beslut i så här viktiga frågor måste vi alla känna till förutsättningarna – vilka regler vi har att följa, vilka intentioner framför allt regeringen har och hur vi kan skapa förutsättningar i form av främst resurser. Vi måste ha en någorlunda gemensam uppfattning om vad vår omvärld kräver och ger oss förutsättningar för. Det är detta jag försökt fånga in i mina senaste ledare.



Birgitta Stymme

ORGANISATIONSFÖRÄNDRING

Vi står nu inför att fatta beslut om en organisationsförändring av institutionerna med syfte att skapa än bättre inre förutsättningar för de mål vi satt upp. Totalt sett är det ingen större omorganisation eftersom fyra av våra institutioner berörs endast marginellt. Men den är ändå viktig, dels för att den är ett led i att bygga upp vetenskapsområden, dels för att den kan skapa möjligheter att integrera V-institutionen med andra institutioner.

Jag har under den senaste tiden vid mina möten med institutionerna träffat många, och vi har då diskuterat denna fråga. Just för att öka vårt gemensamma kunnande om förutsättningarna för det arbete som pågår vill jag här berätta om en del av det som tagits upp.

En del hänvisar till att vi måste följa gällande regler. Numera finns det dessbättre inte så mycket reglerat vad gäller en högskolas organisation.

För en högskola som vår finns vissa regler för grundutbildningsnämnden och forskningsnämnden. Därtill rekommenderade kva-

litetsgranskningsgruppen att vi ska ha ett organ som håller samman lärarutbildningarna. Men vi beslutar själva över institutionsorganisationen, och den är inte kopplad till vetenskapsområden.

SAMARBETE PRIORITERAS

En annan synpunkt är att vi måste vara organiserade så att vi samarbetar på bästa sätt. Det kan tyckas självklart, men det är också problematiskt eftersom vi strävar efter att samverka så mycket som möjligt med varandra inom olika områden inom hela Högskolan. Det gäller inom kurser, inom utbildningsprogram (vi har drygt 30), mellan olika utbildningsprogram för samordning och för att ge studenterna valmöjligheter, inom forskningen för att skapa profilområden. Och inte minst viktigt är att vi samverkar beträffande våra kontakter utanför Högskolan.

Samarbetet inom Högskolan måste således ske på många olika sätt. Och eftersom vi rimligen bara kan ha en organisationsform är viljan och förmågan till samarbete mellan olika enheter oerhört viktig för oss, vilken form vi än väljer.

ENIGHET OCH MOTSTÅND...

En del tycker det är bra som det är, även där förändringar föreslås. Syftet med de föreslagna ändringarna är dock att skapa bättre möjlighet för att utveckla det nya, framför allt då forskningen inom de olika ämnena. Och en ändring med detta syfte ska inte ställas mot att vi måste göra avkall på det vi nu gör bra inom utbildningen.

Vi är mitt uppe i en spännande fas i utvecklingen av vår högskola. Stor enighet råder om den vision och de mål vi satt upp. För att nå dit måste diskussioner och samtal ständigt föras för att vi alla ska vara medvetna om de förutsättningar som finns och kunna upptäcka de möjligheter som skapas.

BIRGITTA STYMME

Internationell konferens på HiG: Mentorskap för nyutbildade lärare

Det räcker inte med att utbilda lärare och sedan säga adjö och lycka till. Forskningen om den första tiden i yrket har i Sverige lyst med sin frånvaro. I och med "Kommunprojekt Induction" ska det bli ändring på detta.

– I flera europeiska länder finns redan induction, det vill säga en period av fördjupad och professionell utveckling ledd av en mentor som ska fungera som en brygga mellan det vardagliga arbetet och grundutbildningen. Men inte i Sverige. Jag träffade redan på 1960-talet många lärarkolleger som tyckte sig ha misslyckats i yrket under sin första tid som lärare, säger Åsa Morberg, U-institutionen.

PROVANSTÄLLNINGÅR

Enligt skolutvecklingsavtalet som upprättats mellan Kom-

munförbundet och lärarnas organisationer ska ett provanställningsår med introduktionsprogram finnas. Undersökningar visar att inte mer än hälften av de nya lärarna blivit erbjudna detta.

Enligt en artikel i Lärarnas Tidning (nummer 5/00) har man på många håll förhandlat bort introduktionsprogrammet mot högre ersättning.

FICK LÄTT GEHÖR

Åsa Morbergs kollega Göran Fransson ägnade sin D-uppsats åt frågan om den första tiden i yrket och konstaterade att önskemål från lärarna om stöd var stort.

Genom att medarbeta i den internationella sammanslutningen för lärarutbildningar, ATEE, Association for Teacher Education in Europe, har Åsa fått tillgång till ett betydligt rikare forskningsresultat än de svenska.

– I exempelvis Italien anses

inte en lärare färdigutbildad förrän efter två år i yrket, med mentorstöd, säger hon. Och när jag hörde mig för om intresset för detta på kommunal nivå i Gävle, Sandviken och Hudiksvall visade det sig vara väldigt stort.

FORSKARMÖTE PÅ HiG

Vid ett forskarmöte 5–9 april på HiG samlades lärarutbildare från hela Europa under ledning av professor Peter Nentwig för att dels diskutera det fortsatta arbetet i arbetsgrupp nummer 9 inom ATEE, dels ta del av erfarenheterna av Kommunprojekt Induction som Åsa leder.

– Jag leder också projektet Centres for Continuing Professional Learning, CCPL, vilket är särskilt intressant för oss som nyligen format regionala utvecklingscentra.

(Uppgifterna om konferensen sagt med reservation, då den hölls efter det att denna artikel skrivits.)

OVE WALL



DEBATTEN OM HiG:S LÄRARUTBILDNING SOM STARTADES MED ETT UPPROP OM EN MER TIDSENLIG LÄRARUTBILDNING AV 22 LÄRARUTBILDARE I FÖRRA NUMRET AV HÖGAKTUELLT FORTSÄTTER. PÅ SIDAN 4–5 FÅR DE MOTHUGG FRÅN FLERA HÅLL.

Sommarkurser tär på ekonomin och ger lärarbrist

I år har 1 378 personer sökt till Högskolans sommarkurser, vilket är 384 fler än förra året. Samtidigt har antalet kurser minskat från 29 till 20. En anledning till minskningen är svårigheterna att motivera lärare att arbeta under sommaren.

Flest sökande har introduktionskursen i multimedia, 5p, med nästan 600 sökande. Engelska – muntlig och skriftlig färdighet, 5p, har 412 sökande och kommer på andra plats. På tredje plats kommer Marknadsföring A, 5p, som har 320 sökande medan fjärdeplatsen innehas av Grundkurs i filmteknik, 10 p, med 298 sökande.

Detta visar inte utan viss tydlighet vad dagens ungdomar vill jobba med.

Ansökningarna till sommarkurserna har ökat stadigt sedan 1994, med undantag för 1997 då endast 124 studenter sökte till två kurser.

EXAMEN TIDIGARE

Kurserna är ur studentperspektiv bra på flera sätt. De som går dem kan avsluta sina studier fortare, och de kan läsa kurser som inte krävs i programmen.

Men studier under sommaren innebär även att man som student kan få studielån under tiden. Studierna behöver inte avslutas eftersom CSN ser till helårs prestationen.

FÄRRE KURSER I ÅR

Att kurserna är färre än i fjol förklaras alltså delvis av svårigheten att motivera lärare att undervisa på sommaren. Men

det beror också på att många studenter inte fullföljer kurserna. I fjol hoppade över hälften av de registrerade studenterna av i förtid.

– Det påverkar naturligtvis Högskolans ekonomi. Kurserna bär inte sina egna kostnader utan tar resurser från grundutbildningen, säger utbildningschefen Karl-Erik Westergren. De lärare som arbetar på sommaren behöver kompenseras med vintersemester, vilket ger lärarbrist under terminstid.

Tankar finns på att samarbeta om sommarkurserna med andra högskolor.

OVE WALL

Debatten om lärarutbildningarna fortsätter

”Detta är ingen realskollärarutbildning”

I FÖRRA NUMRET AV HA SKREV 22 LÄRARUTBILDARE ETT UPPROP FÖR EN FÖRÄNDRING AV UTBILDNINGEN. HÄR KRITISERAS UPPROPET AV ROY NILSSON OCH BENGT SCHÜLLERQVIST, BÅDA PROGRAMANSVARIGA.

”Om alla som ingår i alla lärarutbildningsämnen ska föras till en institution...



Kunskap är makt, men okunighet ger bättre argument. Det tycks i synnerhet gälla när lärarutbildningar vid HiG diskuteras.

I ett inlägg i Högaktuellt försöker undertecknarna jämföra dagens lärarutbildning vid HiG med ”realskollärarutbildning”. Låt mig tolka texten som en jämförelse mellan dagens lärarutbildning inom 4–9 och fördjupning Ma/No med ämneslärarutbildningen sådan den såg ut på 1970- och 1980-talen. På den tiden utbildades ämnesläraren genom att först läsa ämnesteorin i de ämnen han skulle undervisa i. Ofta i kombinationen 60p i ett ämne och 40p i ett annat med ett tredje stödjande ämne som kompletterade upp till 120p.

För en lärare behövt att undervisa i matematik och fysik kunde kombinationen vara 60p fysik, 40p matematik och 20p teoretisk fysik eller kemi. Dessutom krävdes också en §16-kurs. För fysiklärare kunde detta vara en kurs i astronomi.

Till detta kom själva lärarutbildningen på ett år som omfattade 10p metodik, 10p pedagogik och 20p praktik. Senare förändrades utbildningen så att prak-

tik och pedagogik varvades med ämnesutbildning, med i stort sett oförändrat kursinnehåll. De lärare som fick denna utbildning är de som drar det tyngsta lasset ute på våra grundskolor idag. Jag finner ingen anledning att misstänkliggöra deras lärarkompetens.

Vid HiG har ansvaret för den ämnesdidaktiska utbildningen placerats vid ämnesinstitutionerna av flera skäl. Ett viktigt skäl har varit att få den forskningsanknytning som lärarutbildning kräver och som hittills saknats.

FOKUSERING PÅ KVALITET

Eftersom HiG är en till största delen undervisande högskola är det viktigt att en fokusering sker på kvaliteten inom all utbildning. Detta uppnås bäst om en naturlig koppling till lärarutbildning och ämnesdidaktik finns inom flera institutioner. Detta borde ge förutsättningar för en givande pedagogisk debatt inom och till och med mellan institutioner.

För de naturvetenskapliga ämnena gäller att minst 20 procent av undervisningen ska vara ämnesdidaktisk, det vill säga innehålla lärarrelaterade kunskaper inom ämnet/ämnesområdet.

Till detta kommer övriga lä-

rarinriktade kurser. För en Ma/No-lärare gäller idag, att hon, för det är oftast en hon, i fysik läser 5p av de 60 som gällde obligatoriskt tidigare. Hon kan om hon väljer en fysikinriktning läsa ytterligare 20p, men inte mer. Hon har i sin obligatoriska utbildning läst två fysikkurser om vardera 5p (Fysik I och Fysik II) som endast läses av lärare och är helt inriktade mot lärare, hon läser en kurs i astro- och geofysik (5p) som är en kurs på gymnasiet kunskapsnivå och tänkt för lärare eftersom astronomi ger en viktig del av vår omvärldsuppfattning.

Den fjärde och sista obligatoriska fempoängskursen är den första ”normala akademiska”. De ämnesintegrerade kurserna (10p), kurserna i teknik (10p), kommunikationskursen och examensarbetet som har en ämnesdidaktisk inriktning vänder sig till lärarutbildningar och saknar motsvarighet i den tidigare utbildningen. Av utbildningens 180p är mindre än hälften ämnesteoriska enligt den äldre ämneslärarutbildningens synsätt.

Ämneskombinationen är dessutom otänkbar i en tidigare lärarutbildning.

HAR INTE VARIT MÖJLIGT

HiG:s 4–9-utbildning ger nämligen en mycket bred men föga djup lärarkompetens eftersom fem ämnen ingår: matematik, biologi, fysik, kemi och teknik. Ämneskurserna strävar efter att både ge för skolan relevanta kunskaper och en god grund för lära- ren själv att stå på. Ämnesdidaktikerna har alltsedan utbildningen startade strävat efter att få delta i den verksamhetsförlagda delen av utbildningen. Detta har dock inte varit möjligt.

DUBBEL KOMPETENS

Den del av utbildningen som är oförändrad poängmässigt och

strukturellt är praktiken, pedagogiken och metodiken. En annan likhet mellan den äldre ämneslärarutbildningen och dagens 4–9-utbildning är att båda utbildningarna vill ge en dubbel kompetens. Både goda ämneskunskaper och goda lärarkunskaper. Tyngdpunkten har i dagens utbildning vid HiG mycket starkt förskjutits mot den senare typen av professionkunskap.

STUDENTERNA NÖJDA

Lärarutbildning kommer att utföras på en mängd olika sätt vid olika högskolor. Jag tycker att det är bra eftersom jag anser att mångfalden är en väg mot bättre kvalitet. Det är högst tveksamt om det enda rätta sättet att utbilda lärare finns. Däremot finns med stor sannolikhet många goda sätt. Det är dock viktigt att all utbildning utvärderas både internt och externt. Vid den externa bedömningen för ett år sedan fick 4–9-utbildningen godkänt och den interna utvärderingen av den kompletta studiegången som gjorts efter det att första kullen 4–9-lärare examinerats visar att studenterna är nöjda med sin utbildning. Alla institutioner får ett betyg över medel för sin utbildning. Detsamma gäller ”För läraruppgiften relevanta ämneskunskaper”, allmäntdidaktiska och ämnesdidaktiska kurser.

Vid HiG har lektorer med egen lärarutbildning som har ett stort intresse för utbildning och ämnesdidaktik rekryterats. Tyvärr har detta inte uppmärksammats av en del av personalen vid Utbildningsvetenskapliga institutionen. De ägnar sig istället åt revirmarkeringar, vilket jag djupt beklagar.

ROY NILSSON
PROGRAMANSVARIG FÖR 4–9-
LÄRARUTBILDNINGEN MED
INRIKTNING MOT MA/NA.

Bengt Schüllerqvist:

”Vi behöver inte någon lärarhögskola”

Oavsett organisationsmodell – det gäller för oss att samarbeta över ämnesgränserna!

En grupp kollegor väljer att svartmåla HiG:s lärarutbildning i ett debattinlägg i förra numret av Högaktuellt. Man kan av texten få för sig att vår lärarutbildning underkänts av externa utvärderare. Nu är det tvärtom: HiG har nyligen beviljats examensrätt för gymnasieläraryrket och förnyad examensrätt för grundskolläraryrket 4–9.

Mot slutet av inlägget framgår att syftet är att få HiG:s styrelse att inte följa organisationsöversynens förslag utan att inrätta en stor lärarutbildningsinstitution dit alla lärarutbildare förs. Detta förslag vill jag diskutera.

VAD HAR HÄNT SEDAN 1993?

I inlägget hävdas att problemen började 1993, då delar av lärarutbildningen vid HiG förlades till N, HS och T-institutionerna och gamla L-institutionen, där all lärarutbildning tidigare funnits, omvandlades till U. Vad har hänt sedan dess?

1993 fanns vid HiG enbart Barn- och ungdomspedagogiska programmet samt grundskolläraryrket 1–7. Ett skäl för HiG att då satsa på ämnesinstitutioner var intresse att söka examensrätt för 4–9 och gymnasieprogrammen. För att lyckas med detta krävdes bland annat omfattande kursutveckling (B-, C- och i vissa fall även D-nivå) samt nyanställning av lärare. Statsmakterna kräver en disputerad lektor i varje 4–9-ämne samt två i varje gymnasieämne. 1993 låg i stort sett alla lärarutbildningskurser på A-nivå. Jag var då en av två disputerade lektorer på U-institutionen.

Ytterligare ett skäl för omorganisationen var målet att bygga upp forskningen vid HiG.

Hur har då institutionerna svarat på de nya kraven?

TREDUBBEL KOMPETENS

Såväl N- som HS-institutionen har idag en rad lärare med dubbel för att inte säga tredubbel kompetens: egen lärarutbildning, erfarenhet från ungdomsskola, forskarutbildning samt uttalat intresse för ämnesdidaktik och lärarutbildning. Kursutvecklingen är omfattande; inom de nya programmen ska minst 5p per 20p ämneskurser vara didaktiska. Resultatet har blivit att det idag förekommer praktisk pedagogisk utbildning vid HiG som långt överstiger de 40p som krävs.

I HÖG GRAD KAPABLA

Vad gäller forskningen har N- och HS-institutionerna också visat sig i hög grad kapabla att utveckla skol- och lärarutbildningsforskning. Deltagandet i Inductionprojektet samt Ämnesdidaktiska projektet är två exempel. Att lärarutbildarna kunnat ingå i miljöer där också annan forskning ingår har, som jag ser det, varit en ”draghjälp” snarare än ett hinder.

Sammanfattningsvis har HiG idag tre starka lärarutbildningsinstitutioner och engagerat arbete på T-institutionen.

Särskilt vill jag framhålla N-institutionens satsning på att medverka till att utbilda lärare i de stora bristområdena. När jag säger detta vill jag inte förringa det omfattande utvecklingsarbete som också skett på U-institutionen. Men min poäng är att den nuvarande organisationen inte varit en katastrof utan kanske en förutsättning för denna period av utveckling. Att en rad institutioner och ämnesgrupper deltar i lärarutbildningen är, som jag ser det, en styrka för HiG för att täcka den mångfald av kompetenser som behövs.

Förslaget med en stor institution är på många sätt problematiskt. Menar förslagsställarna att ämnesgrupperna inom exempelvis svenska, matematik, fysik och så vidare ska delas i lärarutbildare och andra, de som arbetar med fristående kurser och andra program? Om alla som ingår i alla lärarutbildningsämnen ska föras till en institution blir det inte mycket personal kvar för övriga institutioner och utbildningar.

SKRÄDDARSYDDA KURSER

Varje organisationslösning har för- och nackdelar. Debattörerna tycker att det är illa att lärarstudenter kan gå på kurser tillsammans med ”blivande präster och ingenjörer”.

De allra flesta ämneskurser är redan i dag skraddarsydda för lärarstudenter. Men är all samläsning en olycka? Att lärarstudenter möter andra grupper? Det är då inte Lärarutbildningskommitténs (och inte min) uppfattning. På en liten

högskola begränsas i så fall de studerandes valmöjligheter starkt.

Debattörerna vill ha en särskild ”lärarhögskola” inom högskolan, som en egen enklav. Jag tror inte en sådan isolering gynnar lärarutbildningen.

Vilken modell vi än väljer tror jag att avgörande för vår lärarutbildnings framtida utveckling är att vi blir bättre på att samarbeta och bilda arbetslag, där lärare med olika kompetenser och med olika synsätt möts och berikar utbildningen, på Högskolan och i skolväsendet. Att sträva efter att alla ska tänka och göra samma sak är inte ett bra mål. Detta gäller vare sig vi arbetar på samma institution eller på olika. Idag finns Beredningen för lärarutbildning för institutionsövergripande samarbete inom programmen, och PUX för fortbildning och kommunsamarbete. Jag tror den bästa vägen för HiG:s lärarutbildning är att vi fortsätter att stärka dessa organ.

BENGT SCHÜLLERQVIST
U-INSTITUTIONEN



...blir det inte mycket personal kvar för övriga institutioner och utbildningar...”

Psykolog med skogstomt ny U-prefekt

Legitimerad psykolog, forskare, fyra barnspappa som inte har tänkt sig att bygga något hus på sina sommarstugetomter. Detta är Lennart S. Öhlund, ny prefekt på Institutionen för utbildningsvetenskap vid HiG.

Utan att fara ovarsamt fram med sanningen kan man hävda att Lennart Öhlund är lättkommunicerad. När det gäller området klinisk psykologi och forskning är det som att trycka på en knapp.

En resumé av den akademiska karriären ter sig sålunda: fabriksarbetaren, metallarbetaren och sjömannen Lennart börjar på psykologlinjen vid Göteborgs universitet 1980 och tar 1985 psykologexamen vid Uppsala universitet. Tar senare doktorexamen i klinisk psykologi, disputerar 1991 med en avhandling om schizofreni och har samma år och tre till forskarstipendium från Sasakawa Young Leaders Fellowship.

Psykologlegitimation får han 1992. 1993 deltar han i egenskap av stipendiat i Young Leaders' Forum on Challenges of the 21st Century i Peking. Intresset för internationalisering har även resulterat i att Lennart har undervisat vid Nordiska hälsovårdshögskolan i Göteborg som drivs gemensamt av de nordiska länderna.

1995–1997 är han lektor vid dåvarande Högskolan i Karlstad, institutionen för utbildningsvetenskap och psykologi, och därefter lektor vid dåvarande Hälsohögskolan Väst i Skövde. 1998 antas han som docent vid Uppsala universitet.

Denna karriär är ”hyfsat målmedveten”, säger han. Några akademiska meriter i ryggsäcken hemifrån har han inte.

– Jag kommer från ren arbetarklass men har alltid gillat att

studera. Att det blev just psykologi har nog med mitt människointresse att göra.

INTE HOCKEY

– Hockey har inte varit kul sedan Leif ”Honken” Holmqvist blev av rinken, säger han.

Men han har sprungit Göteborgsvarvet (halvmaraton) två gånger, Stockholm Marathon två.

Senaste Göteborgsvarvet var våren 1999 när han tyckte att personalen vid Hälso- och vårdvetenskapsinstitutionen i Skövde skulle göra något roligt gemensamt. Bäva månede hans nya medarbetare på HiG – den här mannen nöjer sig inte med korvgrillning...

FRITIDSINTRESSEN

Musikintresserad?

– Nej, jag lyssnar inte på något särskilt, det blir det som ungarna lyssnar på. TV:n förlorade jag kontrollen över för flera år sedan. Jag läser och vill jag koppla av blir det ofta någon fackbok i psykologi, sociologi eller pedagogik. Det är de tre ämnen jag har akademiska poäng i.

Skönlitterärt tycker han att det räcker med Sven Edvin Saljes romaner med historiska motiv.

TOMT I SKOGEN

Han är också systemoperatör för datornätverket hemma som barnen spelar dataspel i.

För fem år sedan köpte familjen två sommarstugetomter med 6.500 kvadratmeter skog några mil norr om Uppsala. Dit åks det då och då för uteaktiviteter.

– Det är väl meningen att man ska bygga hus där, men det har jag aldrig tänkt. Det är trevligt att ha en egen bit skog. Här bygger vi kojor och äter picknick och någon gång tar vi fram motorsågen och sågar ner en gran eller en tall och julgransförsörjningen är säkrad.

VETENSKAPLIG LEDARE

Utanför Högskolan är han vetenskaplig ledare i ett projekt för tidig upptäckt och behandling av insjuknande psykopatienter. Han deltar också i ett stort projekt vid Akademiska sjukhuset i Uppsala och Uppsala universitet kring orsakerna till narkotikamissbruk och behandling av heroinmissbrukare.

Han har också bland annat undersökt sambanden mellan skolprestationer och sjukfrånvaro. Sin forskning har han publicerat i en rad internationella vetenskapliga tidskrifter.

NYA JOBBET

– Det har varit lätt att komma in i gemenskapen på institutionen och jag har blivit väldigt väl omhändertagen av min föregångare och den övriga personalen på hela skolan.

Framtiden då?

– Grundskolan har en del problem. Den enda lösningen är utveckling och den bör bygga på forskningsresultat. Jag ska arbeta för att lärarutbildningarna ska bli forskningsförberedande och för att vi ska fortsätta utveckla ett forskningsvänligt klimat på institutionen. Forskning kring lärandet är viktig för alla parter, inte minst för skolbarnen. Det kan också hjälpa till att höja yrkets status.

– Pedagogik har beröringspunkter med många andra vetenskapsområden och ämnen. Jag hoppas därför på ett stort samarbete med övriga institutioner både när det gäller undervisning och forskning.

– Vårterminens största utmaning blir ansökan om humanistiskt/samhällsvetenskapligt vetenskapsområde, säger han när taget glider in på Uppsala C.

OVE WALL



Lennart Öhlund, U-institutionens nye prefekt, har ingenting emot att dagpendla mellan arbetet i Gävle och hemmet och familjen i Uppsala.

Institutionen för byggd miljö festades in

Institutionspresentation på hexameter, med sång, säckpipa, frågesport och mycket annat hölls i ljusgården den 10 mars. Anledningen var välkommandet av Högskolans sjunde institution, den för byggd miljö, som behövde få veta något om sin nya omgivning.

När Byggd Miljö i Gävle, som det hette förut, vid årsskiftet lämnade KTH för att bli institution på HiG bytte man namn till Institutionen för byggd miljö – till vardags BM-institutionen.

Nu var det dags att sammanstråla under lättare former, till en början vid välkomstdrinken i foajén utanför Valhall och senare vid lunchen i västra ljusgården. Gästerna uppgick till omkring 250. Prefekterna hade där i uppdrag att presentera sina respektive institutioner, på valfritt sätt, gärna ovanligt. Vilket fick Gabriella Åhmansson att på hexameter (ni vet – sex daktyler eller tro-

kéer i varje rad...jämför Runeberg, Tegnér och Stagnelius) ge en uttömmande och rytmisk situationsbeskrivning av HS-institutionen.

VINET SKUMMADE

Bengt-Åke Lindblom och Herivor Ranestål, U-institutionen, litade till sina respektive pedagogiska omdömen och hade frågesport och prisutdelning till enbart MB-folk för att slutligen klämma i med *Ur svenska hjärtans djup* så vinet skummade av hänförelse i glasen – och laxen rodnade.

Det var den klart stämningsfullaste presentationen. Möjligt kunde den hotas av N-institutionens Anders Jacksons garvade kalvmage (västerdalsk säckpipa) och Anders Hermanssons vackra sång.

V-institutionens presentation var av ett hundraårigt kalls his-

toria och slog tillsammans med T-institutionen ner pålar som intecknade en god bit av den akademiska vetenskapens område medan E-institutionens Lars Hjärne koncentrerade siffrorna föredömligt till förmån för efterrätten.

Den mer övergripande presentationen stod prorektor Bo Malmström för då Birgitta Stymne av personliga skäl var förhindrad att delta i festen.

STOISK KANSLICHEF

Gycklarkompaniet uppträdde på styltor, i små lådor, med hjälp av Hans Gunnar Johansson som stoiskt försökte se oberörd ut när jongleringskäg-lorna ven om hans huvud.

Kaffe serverades i Campusrestaurangen liksom övrig dryck, och dansmusiken av Leif Engvalls ljöd ända in i natten.

OVE WALL



B

SVERIGE

Porto
betalt

Fortsatt expansion



HiG:s expansion fortsätter med oförminskad styrka. Det senaste tillskottet är en etta utan kök. Skatparet började bygget måndag 27 mars klockan 08.30 då den första kvisten fastnade i lönnens grenverk. Närmaste grannen, Marianne Wiktorin, har numera svårt med fokuseringen. Fotografen har fört en envis kamp mot ett misslyckande till parfotografering.

N:s och T:s lösning?

Maskiningenjörsprogrammet med inriktning på restauranger och charterflyg?

Energi- och inneklimatprogrammet med inriktning på bra boende för hästar och andra husdjur?

Utbildningsprogrammet för naturvetenskap med inriktning på livet i en stadspark sommartid?

Utbildningsprogrammet Tema Industriell ekonomi med inriktning på bryggerinäring?

Datavetenskapliga programmet med inriktning mot fri Ferarri och rejäl pension?

Matematikprogrammet med inriktning på kafé och restaurang?

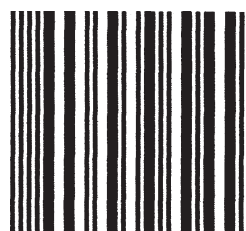
Elektronikingenjörsprogrammet med inriktning på rockstudior?

GIS-ingenjörsprogrammet med inriktning på turism och resande?

Fastighetsingenjörsprogrammet med inriktning på media och telekomföretag?

Utbildningsprogrammet för tillämpad matematik/statistik med inriktning på väderflicka?

Fler förslag tas gärna emot... owl@hig.se



002542

Sist men inte minst

DEN ANTAGLIGEN mycket vackra försommardagen den 6 juni tilldelas följande personer på Högskolan utmärkelsen "För nit och redlighet":

Birgitta Stymne, Agneta Norlén, Hans-Erik Uhlin, Lars Torsten Eriksson, Per Aspenberg, Bo Malmström, Claes Blomqvist, Åke Lindberg, Birger Ljung och Urban Norlén.

Klockan 15.00 i Regementsparken sker det – anteckna det någonstans.

PERSONALRESA blir det den 18 maj till Skålsjögården i Viksjöfors i södra Hälsingland.

Det ska bland annat drickas kaffe, ätas smörgås och lekas Fångarna på Finnskogen och vandras naturstig. Täta avbrott för energipåfyllning utlovas.

I händelse av vackert väder grillad spädgris utomhus, anmars buffé inomhus.

Bussarna går från campusområdet klockan 8.15.

Väl mött!

JOHAN NORBERG är inte bara teknisk licentiat i träteknologi/företagsekonomi på E-institutionen.

Den 18–19 mars blev han även dubbel svensk veteranmästare i löpning, åldersklassen M35, på 800 och 1500 meter vid tävlingar i Stockholm.



Johan Norberg, teknisk licentiat i träteknologi/företagsekonomi på E-institutionen, är också dubbel svensk mästare i löpning på 800 och 1500 meter!

REGEMENTSPARKEN är platsen för Högskolans årliga sista april-firande. Mitt på dagen, klockan 12, håller Birgitta Stymne tal.

Under eftermiddagen ägnar studenterna sig åt fria aktiviteter för att sedan samlas klockan 19.30 för att lyssna på Gefle Drängar i Konserthuset.

Tycker man att det är långt att gå kan man med fördel lyssna på kören klockan 21.15 i Regementsparken. Då tänds också stans största kase på udden.

Klockan 21.15 hålls tal av studentkårens ordförande Jens Hultman.

